

den være forbundet med megen tomgang for sagkyndige, hvis områder ikke til stadighed var til behandling i folketinget. Ydermere ville det kunne give anledning til vanskeligheder, hvis en sagkyndig inden for sit område skulle yde forskellige partier bistand ud fra de indbyrdes uforenelige grundsynspunkter, som partierne ønskede anlagt.

Man er derfor enedes om at søge problemet løst ved at stille et årligt beløb til rådighed for de enkelte partigrupper, således at de selv vil kunne betale for sagkyndig bistand, hvad enten det drejer sig om responsa eller ansættelse af sagkyndige for en bestemt periode eller varigt.“

Beretningen redegør for de af udvalget ved beslutning af 20. november 1968 vedtagne regler for, hvilke beløb der (fra 1. januar 1969) bevilges med det formål at forbedre folketingsgruppernes muligheder for at opnå ekspertbistand og rådgivning i forbindelse med folketingsarbejdet og om disse beløbs fordeling, ligesom også reglerne for udbetaling fremgår af beretningen. Der tages endvidere stilling til udbetalingsspørgsmål ved valg-situationer og ved regeringsændringer uden valg.

De samlede udgifter ved ordningen er anslået til 500.000 kr. årlig.

Hvad angår spørgsmålet om *kontorbistand til partierne* fremgår det af beretningen, at udvalget for forretningsordenen ved beslutning af 22. oktober 1968 har vedtaget ændrede principper herfor.

Beretningen redegør nærmere for de herefter fastsatte regler, jfr. i øvrigt årbog 1967-68, side 6.